

[Rasting.]

nu dukker frem igen, f. eks. spørgsmålet rente eller dette, at man må tage af kapitalen og give noget mere.

Jeg vil kun sige, at de ændringer, som vi konstaterer i lovforslaget, opfatter jeg som forbedringer og som en bestræbelse fra ministerens side for at inødekomme de ønsker, som blev fremsat i et samråd mellem det nedsatte 15 mands udvalg og ministeren sidste år.

Jeg vil ligesom det ærede medlem hr. Bomholt prise, at en institution som Dansk Studiefond får andel i tipsmidlerne. Jeg er glad for, at der i § 3, i modsætning til det oprindelige lovforslag fra i fjor, findes mere indgående bestemmelser om administrationen.

Der kan herske tvivl om, hvornår uddelingen bør begynde, men der er jo også taget hensyn til dette i § 5, hvor der står, at

„undervisningsministeren bemyndiges til at træffe de iøvrigt fornødne bestemmelser og foranstaltninger til denne lovs gennemførelse, derunder til at afgøre, til hvilket tidspunkt uddelingen i henhold til § 2 skal tage sin begyndelse“.

Jeg vil gerne fremhæve, at indenfor mit parti er der en stærk tendens til at fremhæve det synspunkt, at således som tiderne har udviklet sig med økonomisk usikkerhed og særlige besværligheder for ungdommen, er det bedre med en fugl i hånden end ti på taget. Der er en overvejende tilbøjelighed indenfor det konservative partis gruppe til at lægge vægt på, at ungdommen ikke kan vente længere. Vi kan ikke udstede vekslere på fremtiden. Vi bør såvidt muligt komme ungdommen til hjælp nu, og idet jeg mener, at de forskellige spørgsmål, som jeg her har fremhævet, i allerhøjeste grad egner sig til udvalgsbehandling, vil jeg udtale håbet om, at denne udvalgsbehandling må blive kort og føre til et resultat, og at det synspunkt, som råder i konservativ politik på dette område, må trænge igennem. Hermed skal jeg gentage min anbefaling af, at lovforslaget henvises til en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til lovforslaget. Jeg tror, at det, der er brug for, ikke i så høj grad er lange taler om, hvor dårligt studenter og andre, der læser i disse tider, har det. Det er åbenbart, at de lever under yderst vanskelige forhold. Jeg tror, at det, der er brug for nu, er, at vi skrider til handling og tilvejebringer et anseligt beløb, som kan hjælpe i betydeligt større omfang,

end lovforslaget her giver anvisning på, og hjælpe nu.

Mange hjem har yderst vanskeligt ved under de økonomiske vilkår, der findes i landet, vedblivende at hjælpe deres børn igennem studietiden, og det er ulykkeligt for disse hjem og for de unge, hvis de må standse midt i den uddannelse, som de har sat sig som mål at gennemføre, fordi de ikke får nogen støtte i disse år. Det er meget uheldigt, og derfor bør vi nu hurtigst muligt komme til et resultat her i rigsdagen.

Jeg er enig med de ordførere, der har givet udtryk for, at det beløb, der her stilles til rådighed til legater til det store antal, som der kan være tale om skulle komme i betragtning, ikke rækker så forfærdelig langt. Den tanke, der har været fremsat om at bruge af kapitalen og ikke nøjes med renterne af fonden, kan jo kun realiseres under een forudsætning, nemlig at vi ændrer den lov, efter hvilken disse midler stilles til rådighed.

Jeg vil imidlertid foreslå den fremgangsmåde, at staten stiller et beløb til rådighed til supplerer af den rente, der i øjeblikket kan opnås, et beløb i hvert fald af en sådan størrelse, at der bliver halvanden million kroner at uddele i stedet for den halve million eller knap det, som bliver stillet til rådighed efter lovforslaget, og at statstilskuddet aftrappes, efterhånden som tipsmidlerne går ind og renteindtægten øges. Det synspunkt, jeg her giver udtryk for, har jeg yderligere fået bestyrket ved at høre det ærede medlem hr. Arnth Jensen sige, at det er skatten på tipskuponer, der er den egentlige årsag til, at der ikke i dette år kommer nogle millioner mere ind i tipsfonden; denne skat havde indbragt 3 mill. kr., og det havde ført til en nedgang i tipsindtægten, således at der formentlig ikke bliver noget væsentlig overskud at overføre til fonden her. Hvad er da mere naturligt, end at statskassen supplerer den renteindtægt, som nu er til rådighed, med et rimeligt beløb, så at fonden kan råde over i hvert fald 1½ mill. kr. til disse legater. Så vil der blive mening i det.

Den højtærede minister ønsker sikkert også, at få nogle flere penge til rådighed. Vi drøftede det allerede i fjor, men nu er der yderligere kommet det til, at den forøgelse af fondens midler, som alle måtte regne med ville vise sig hvert år, for en tid i alt fald er standset ved en foranstaltning, hvorved staten på anden vis har fået penge i statskassen. Derfor vil det være mere logisk og fornuftigt, at man foreløbig bruger et beløb af den indkomne skat til at supplere